

[Thøstrup.]

så hurtigt, som det kan lade sig gøre. Det er jo ikke byggeloven, vi skal tale om, men jeg tror i virkeligheden, det kunne have ladet sig gøre, da vi behandlede byggeloven, i et par af de områder, der var tale om, i Odenseområdet og i Ålborgområdet.

I anledning af ministerens tale om en boligreserve vil jeg gerne sige, at jeg tror ikke, at man alene ved at bygge, altså uden samtidig at foretage andre foranstaltninger, uden at liberalisere, uden at flytte ud o. s. v., kan løse boligspørgsmålet. Men naturligvis er det overordentlig vigtigt, at byggeriet bliver så stort som muligt, og jeg gav under behandlingen af byggestøttelovsforslaget udtryk for den opfattelse, at liberaliseringen af byggeriet var en af de ting, der var nødvendige for at få et stort byggeri.

Jeg tror, den højtærede minister har ret i, at tilpasningen af lejen bør ske samtidig i store og små lejligheder og i beboelseslejemål og forretningslejemål. Men hvis ministeren har forslag på dette område, så må ministeren komme frem med dem. Ministeren kan jeg her svare på samme måde, som jeg svarede det ærede medlem fru Else-Merete Ross: det er regeringens sag og ikke oppositionens sag på dette område at komme med forslag.

Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Axel Ivan Pedersen, at jeg synes ikke, han har ret i, at der ikke har været tale om huslejeudligning her i dag. Hele debatten har i virkeligheden stort set bevæget sig omkring problemet huslejeudligning.

Må jeg slutte med at sige, at jeg synes i alt fald, debatten her i dag har vist, at vi på en række meget væsentlige punkter har opfattelser, der dog til en vis grad kan mødes. Jeg tror, at vi alle er enige om, at det er nødvendigt med en huslejeudligning, og at vi alle kan indse — måske med undtagelse af det ærede medlem hr. Kai Moltke — at en huslejestigning bør finde sted; vi er vel også alle enige om, at den forhøjelse i huslejen, der bliver tale om, må gå til dækning af de forøgede administrationsudgifter, der er kommet, og til vedligeholdelse. Jeg tror ikke, der er så stor en forskel i vore opfattelser her, og jeg forstår, at grundejerne har givet udtryk for det samme synspunkt.

Det er naturligvis ganske klart, at vi

til stadighed på dette område som de fleste andre områder må have en lovgivning, der sikrer mod misbrug; det er der vist ikke et eneste menneske der kan være i tvivl om. Det er heller ikke noget indgreb i kontraktfriheden, at lovgivningen sikrer mod misbrug. Det, der må afvikles og afvikles gradvis, er, som det også er blevet sagt her engang i dag, misforholdet mellem huslejen og det lejedes værdi, hvor et sådant misforhold foreligger, og her vil jeg igen slutte mig til det, det ærede medlem hr. Finn Poulsen sagde: huslejen og priserne på de øvrige ting i samfundet må stå i et rimeligt forhold til hinanden.

Jeg vil gerne sige, at for vort vedkommende er vi også villige til samarbejde, og hvis det, som det ærede medlem hr. Axel Ivan Pedersen foreslog, kan føre til noget, er vi naturligvis villige til at tale nærmere om det.

Else-Merete Ross: Det ærede medlem hr. Finn Poulsen sagde, at alle jo var klar over problemet og dets betydning, og det er rigtigt nok, men vi er åbenbart ikke alle klar over dets løsning. Det ærede medlem foreslog f. eks. udvendig vedligeholdelse på samme måde, som man kan have det i de sociale boligselskaber med ca. 3 kr. pr. m². Må jeg spørge: kunne man opfatte det som venstres programpunkt til løsning af lejespørgsmålet? Der kom jo nemlig bagefter fra det ærede medlem, synes jeg, et andet forslag, nemlig det, der tidligere havde været fremme — desværre fik jeg ikke fat på, hvornår det havde været — om en 30 pct.s stigning, så vidt jeg forstod, hvoraf de 10 pct. skulle gå til vedligeholdelse og de resterende 20 pct. skulle gå i husejernes lomme, og derved ville via beskatningen de 10 pct. gå i statskassen. Men de to forslag er jo ikke identiske, og hvad er det så, der er venstres forslag? Jeg forstod det ærede medlem sådan, at punkt 1 var vedligeholdelsen, derfter kom punkt 2, som, så vidt jeg kan se, var et princip, idet det ærede medlem sagde: det er usundt at holde huslejer uden for den normale prisdannelse. Det er jo sådan set ikke en konkret løsning; det er jo en erklæring om, at sådan er det. Endelig kom som det tredje, at venstre var villig til en overgangsordning. Jeg må altså sige, at det står mig ikke virkelig